

Panium — On səkkiz nömrə

Üç Dəfə 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

İndi Daniel 11-in on ikinci ayəsinin bəzi nəticələrini nəzərdən keçirəcəyik və bundan sonra e.ə. 200-cü ildə Panium döyüşündə yerinə yetmiş on birinci ayədən on beşinci ayəyədək olan tarixin içində “250” ilin üç xəttini daxil edəcəyik. E.ə. 457-ci ildə başlayan “250” illik xətt, Rafiya döyüşü ilə başlayıb Panium döyüşü ilə başa çatan dövrün ortasında, e.ə. 207-ci ildə sona çatır. Neron xəttindəki “250” il Konstantinin 313, 321 və 330-cu illərlə təmsil olunan üçmərhələli tarixi ilə başa çatır. Amerika Birləşmiş Ştatlarının “250” ili 4 iyul 2026-cı ildə başa çatır.

Neronun xətti vəhşinin surətinin əvvəlcə Amerika Birləşmiş Ştatlarında, sonra isə dünyada sınaqma vaxtının tarixini təmsil edir. E.ə. 457-ci il xətti Trampı hərbi baxımdan iki döyüş arasında bir orta nöqtədə yerləşdirir. 1776-cı ildən uzanan dövr də Trampın son prezidentliyi üçün bir orta nöqtəni göstərir. Bu xətləri öz münasib yerinə qoymaq üçün əvvəlcə on ikinci ayəni və Rusiyanın, eləcə də Putinin süqutunu nəzərdən keçirəcəyik. Sonra “250” ilin üç xəttini, daha sonra isə Həsmoneylər sülaləsinin xəttini. Bu xətlər öz yerinə qoyulduqdan sonra Peteri Panium ilə uyğunlaşdıracağıq. Bu xətlər öz yerində olduqda, 18 iyul 2020-ci il xəbərinin necə düzəldilib bəyan edilməli olduğunu və bunun Yoel kitabının xəbəri olduğunu tanıya bilməliyik.

Yəhudanın padşahı Uzziya və Misirin padşahı Ptolemey

Rafiya döyüşündə on birinci ayəni yerinə yetirən tarix padşah Uzziyanın tarixi ilə uyğunluq təşkil edir. Yeşaya paklanıb son yağışın xəbərini bəyan etmək üçün qüvvətləndiriləndə, onun çağırışı Uzziyanın öldüyü ildə baş verdi.

Padşah Uzziyanın öldüyü ildə mən də Rəbbi bir taxt üzərində oturmuş gördüm; O, uca və yüksəldilmiş idi, Onun libasının ətəyi məbədi doldururdu. Yeşaya 6:1.

Uziyyanın ölümündən əvvəl, onun göstərdiyi üsyan baş verdi; bu üsyan Rafiya döyüşündə qələbədən dərhal sonra Ptolemeyin üsyanı ilə paralellik təşkil edir və onunla uyğunlaşdı. Uziyyah və Ptolemey ürəyi yüksəlmiş cənub padşahının rəmləridir; onlar dövlət hakimiyyətini kilsə hakimiyyəti ilə birləşdirməyə çalışmaqda üsyan edirlər. Uziyyah kilsə ilə dövləti birləşdirməyə cəhd etdikdə, onun alnındakı cüzam vəhşinin nişanını təmsil edirdi.

Və üçüncü mələk onların ardınca gəlib uca səslə dedi: Əgər kimsə vəhşiyyə və onun surətinə səcdə edərsə, alnına və ya əlinə onun nişanını qəbul edərsə, o da Allahın qəzəbinin kasasına qatışıqsız tökülmüş hiddət şərabından içəcək; və müqəddəs mələklərin önündə və Quzunun önündə od və kükürdlə əzab çəkəcək. Onların əzabının tüstüsü əbədi olaraq yüksəlir; və vəhşiyyə və onun surətinə səcdə edənlərin, habelə onun adının nişanını qəbul edən hər kəsin gecə-gündüz rahatlığı yoxdur. Vəhy 14:9–11.

Buna görə də Uzziah, kilsə ilə dövləti birləşdirmək yönündəki üsyankar cəhdindən etibarən başlayan tədrici bir ölümü təmsil edir. Sonra o, on bir il boyunca oğlu ilə birlikdə səlahiyyətləri azalmış bir ortaqlıq hökmranlığı təmsil edir. Uzziah üsyanından sonra on bir il yaşadı. Onun üsyanının başlanğıcı, kilsə ilə dövlətin birləşdirildiyi və vəhşi heyvanın damğasının tətbiq olunduğu Bazar qanununu simvolizə edir. On bir il sonra o öldü; bu, cənub padşahlığı olan Yəhudanın padşahı kimi onun hökmranlığının sonunu təmsil edir; həmin Yəhuda izzətli torpaq idi və bu, Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır.

Ptolemeylə peyğəmbərlik baxımından əlaqədə Uzziah Yəhudanı, izzətli diyarı və mürtəd Protestantlığı təmsil edir; halbuki Ptolemey Misiri təmsil edir ki, bu da dini spiritualizm olan əjdaha qüvvəsidir. Bu iki padşah paralel xətlər kimi nəzərdən keçirildikdə, Uzziah izzətli diyarın illüstrasiyası olmaqdan çıxır və birlikdə onlar iki millətin rəmzinə çevrilirlər. Misir və Yəhuda spiritualizm və mürtəd Protestantlıq dinlərinin rəmzləridir. Onlar dövlətin və kilsənin rəmzidir. Onlar bir rəmz kimi birləşdikdə təmsil etdikləri dövlət sənəti və kilsə sənəti iki milləti ehtiva edir; necə ki Midiyalılar və Farslar belə idi, necə ki Fransanın Misiri və Sədomu belə idi, necə ki Amerika Birləşmiş Ştatlarının respublikaçı və protestant buynuzları belədir, necə ki İsrail və Yəhudanın şimal və cənub padşahlıqları belə idi, eləcə də bütpərəst Roma və papalıq Romanı. İki padşahlığın rəmzi kimi, onlar peyğəmbərlik üzrə Yerusəlimdəki məbədlə bir-birinə bağlanırlar; çünki həm Uzziah, həm də Ptolemey Yerusəlimdəki məbəddə qurban təqdim etməyə cəhd etmişdilər. Eyni məbəddə üsyan edən iki millət.

Qeyd etmək vacibdir ki, hər iki padşahın üsyanı Yerusəlimdəki məbədlə bağlı idi; bu məbəd Danielin onuncu fəsilə Məsihi gördüyü məbədin rəmzidir. Bu iki padşahın tarixçələri Ukrayna Mühəribəsində üst-üstə düşür və bununla da onlar öz şahidliklərinə 2014-cü ildə başlayırlar. Hər ikisi on birinci ayədə Rafiya döyüşü ilə təmsil olunan hərbi qələbələrlə yüksəldildilər. Rafiya Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində altıncı səltənətin sərhəd bölgəsini və bazar qanununun üçqat ittifaqını qeyd edir. O, həmçinin mübariz kilsənin qalib kilsəyə keçidinin sərhədidir.

2014-cü ildən sonra ən zəngin padşah 2015-ci ildə prezidentliyə namizədliyini irəli sürmək niyyətini elan etdi. 2020-ci ildə Respublikaçı buynuzu təmsil edən ən zəngin padşah sonradan sağlacaq ölümcül yarasını aldı. 2022-ci ildə Ukrayna mühəribəsi şiddətləndi. Sonra Tramp 2024-cü il seçkilərində on üçüncü ayənin yerinə yetməsi ilə geri qayıtdı. 2023-cü ilin iyulunda səhrada bir səs ucaldı. 31 dekabr 2023-cü ildə Protestant buynuzu dirildildi; necə ki, Trampın geri qayıtdığı 2024-cü il seçkilərində Respublikaçı buynuz da dirildildi və sonra 2025-ci ildə məbəd sınağının gəlişi ilə təməl sınağı başa çatdı.

1989

1989-cu ildə möhürü açılan həqiqətlər ikiqat idi. İslahat hərəkətlərinin peyğəmbərlik paralelləri və Daniel on birinci fəslin son altı ayəsi eyni zamanda açıldı. Qırxıncı ayənin ilkin xəbərini təsbit etmək üçün istifadə olunan müəyyən peyğəmbərlik qaydaları var idi. Həmin həqiqətlərdən bəziləri indi elə həmin ayədə, o peyğəmbərlik cəvahiratlarının kəşf edildiyi yerdə gizli qalan tarixin açıqdır. Mən sizə bir nümunə verəcəyəm.

1989-cu ildə Adventizmdə Daniel kitabının son altı ayəsinin nəyi təmsil etdiyinə dair vahid bir anlayış yox idi. Bu vahidliyin olmaması ikiqat idi. Ayələrin mənası barədə heç bir ümumi razılıq mövcud deyildi. Ayələri anladıklarını iddia edənlər, 1863-cü ilin üsyanında atalarının qəbul etdikləri irsi — mürtəd Protestantlığın və Katolisizmin ilahiyyəti ilə qarışmış bəşəri fikirləri — təqdim edirdilər; həmin vaxt onlar Yerobamın təməl üsyanı zamanı itaətsiz peyğəmbərin rolunu yerinə yetirmişdilər. Ayələrin nəyi ifadə etdiyinə dair həmin fərdi fikirlər, ən yaxşı halda, şəxsi yozumlar idi. Onların ayələr barədə fikirləri ya peyğəmbərlik tətbiqinin əsas prinsiplərinə zidd idi, ya da çox vaxt ayələrin özləri haqqında onların özlərinin müəyyən etdikləri əsas müddəaya əks düşürdü.

Ayələrdə gördüyümüz şey, bu altı ayənin hamısına dair ardıcıl bir anlayış idi. Gördüyümüz xəbərin bu ardıcılığı məni öz anlayışımı təqdim etməyə təşviq etdi; hətta bilirdim ki, bütün Adventizm mənim anladığımı rədd edir. Bu ayələrdən anladığımız şey ilk dəfə 1996-cı ildə dərc olundu və orada irəli sürülən anlayış, otuz il ərzində zaman irəlilədikcə, yalnız daha da güclənmişdir!

Əgər “The Time of the End” jurnalındakı lap ilk istinada diqqət yetirsəniz, “Testimonies”, 9-cu cild, 11-ci səhifəni görürsünüz. 9/11-dən beş il əvvəl jurnal 9/11 ilə başlayır. Məni ruhlandıran anlayışlardan biri də qırxıncı ayədə “axır zamanında” şimal və cənub padşahlarının hərfi deyil, ruhani qüvvələr olduqlarını anlamaq idi. O vaxt mən artıq bilirdim ki, Sister White demişdir ki, Daniel və Vəhy kitabları eyni kitabdır və Daniəldə olan eyni peyğəmbərlik xətti Vəhydə Yəhya tərəfindən davam etdirilir. Mən bunu Vəhy on birinci fəsildə görmüşdüm; bu fəsil 1798-ci ildə axır zamanının ətrafındakı tarixdə yerinə yetmişdi; Sister White-ın həmin fəsil üzərindəki şərhı açıq şəkildə öyrədir ki, Fransa ruhani Misir idi və o, Vəhy on yeddinci fəsildə vəhşi heyvanın üzərindəki fahişənin ruhani Babil olduğunu da eyni dərəcədə aydın şəkildə bəyan etmişdi.

Həmin iki qüdrətin Sister White tərəfindən müəyyənləşdirilməsi The Great Controversy əsərindədir və həmin şərhlər Yəhya ilə Danielin şəhadətini bir-biri ilə bağlayır. Daniel kitabının on birinci fəslində cənub padşahının tərifi Misiri idarə edən qüdrətdir, şimal padşahı isə Babili idarə edən qüdrətdir. Müqəddəs Kitab və Peyğəmbərlik Ruhu bir həqiqəti təsbit etmək üçün Daniel ilə Vəhyi bir araya gətirib bu məqamı sübut etmək məqsədilə uyğunluq içində fəaliyyət göstərdikdə, bu elə bir şey idi ki, mən onu heç vaxt nə yanlış yola düşmüş hər hansı bir ilahiyyatçıya, nə də özünü dəstəkləyən bir xidmət işinin yanlış yola düşmüş, özünü özü təyin etmiş rəhbərinə təslim edə bilməzdim.

Rafiya döyüşünün rəmləri və ürəkləri təkəbbürlə yüksəldikdən sonra baş verən nəticələr kimi Ptolemey ilə Uzziyanı anlamaq, Ptolemeyin Roma'nın vəkili qüvvəsini məğlub edən əjdaha qüvvəsini təmsil etməsi, lakin sonra onuncu ayədə və 1989-cu ildə Ptolemeyi məğlub etmiş olan vəkili qüvvəyə uduzması həqiqəti ilə idarə olunmaq deməkdir. Tarixi fərqləndirmələr məqsədyönlüdür və mühümdür.

Uzziya kilsə ilə dövləti bir araya gətirməyə cəhd etdikdə vəhşinin nişanını alır; Uzziya izzətli diyardır, və izzətli diyar 1989-cu ildə xəbərin başlanğıcında əsas dəlillərdən biri idi. İzzətli diyar Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır, yoxsa Yeddinci Gün Adventistlər Kilsəsidir? O zaman izzətli diyarın Adventist kilsəsi olduğu barədə yanlış fikri müdafiə edənlər, habelə hələ də bunu edən hər

kəs belə iddia edərdi ki, qırx beşinci ayədəki izzətli müqəddəs dağ açıq-aşkar Allahın kilsəsi idi; deməli, onların fikrincə, dağ ilə diyar eyni simvol idi. Güman edirəm ki, bu, adi insani mühakimədir.

Uzziya izzətli diyardır, Ptolemey isə Misirdir. Uzziya, izzətli diyar olaraq, Protestantizm və Respublikaçılıq adlı iki buynuza malikdir. Ptolemeyin siyasi təzahürü kommunizm və onun müxtəlif formalarıdır, Ptolemeyin dini təzahürü isə spiritizm və onun müxtəlif formalarıdır. Əjdaha qüvvəsinin səciyyəvi xüsusiyyətlərindən biri onun bir konfederasiya olmasıdır, lakin izzətli diyar olan yalançı peyğəmbər iki buynuzlu tək bir millətdir.

Daniel kitabının on birinci fəslinin qırxıncı ayəsi təsbit etdi ki, 1989-cu ildə Sovet İttifaqı süpürülüb aradan götürüldükdə, Amerika Birləşmiş Ştatları papalığının vəkili gücü idi. Bu həqiqət Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki iki buynuzlu yer vəhşisinin rolu ilə uzlaşır, çünki bu iki kitab eynidir.

Və mən yerdən çıxan başqa bir vəhşi heyvan gördüm; onun quzu kimi iki buynuzu var idi, lakin əjdaha kimi danışdı. O, birinci vəhşi heyvanın bütün hakimiyyətini onun önündə icra edir və ölümücül yarası sağalmış olan birinci vəhşi heyvana yer üzünü və orada yaşayanları səcdə etdirməyə məcbur edir. Vəhy 13:11, 12.

Vəhy on üçüncü fəsil Birləşmiş Ştatları Papalığının vəkili hakimiyyəti kimi müəyyən edir, çünki yerdən çıxan vəhşi heyvan “onun önündə” dənizdən çıxan vəhşi heyvanın “bütün hakimiyyətini icra edir.” İkinci ayədə bütperəst Romanın əjdahası Papalığa öz qüdrətini, taxtını və böyük hakimiyyətini vermişdi. “Qüdrət” kimi tərcümə edilən söz qüdrət mənasını verir, lakin on ikinci ayədə “hakimiyyət” kimi tərcümə edilən başqa bir sözdür və onun mənası “həvalə olunmuş səlahiyyət”dir.

Birləşmiş Ştatlar papalığının vəkili qüvvəsidir; papalıq isə, ikinci ayədə göstəriləni kimi, papalığa hərbi və iqtisadi dəstəyini vermiş bütperəst Roma tərəfindən təmsil olunmuşdur. Belə etməklə, bütperəst Roma Birləşmiş Ştatları qabaqcadan simvolizə etmiş oldu; çünki o da papalıq hakimiyyətinin çirkli işini görmək üçün özünün “cəng arabalarını, gəmilərini və atlılarını” verəcəkdə.

Onuncu, on birinci və on beşinci ayələrin üç döyüşü tarixdə yerinə yetəndə, Antiochus Magnus hər bir döyüşdə iştirak edirdi. Bu fakt göstərir ki, həmin üç döyüşdə təmsil olunan qüvvə vəhşinin vəkili qüvvəsidir, çünki hər zaman Antiochusdur; və 1989-cu ildə Antiochus Birləşmiş Ştatların vəkili qüvvəsi idi.

On altıncı ayənin bazar qanununa aparan üç döyüş Alfa və Omeqanın imzasını, habelə həqiqətin quruluşunu daşıyır. Birinci döyüşdə də, üçüncü döyüşdə də Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır; bu isə birinci və son döyüşdə bir alfa və omeqanı müəyyən edir. On altıncı ayənin bazar qanununa aparan üç döyüş həm də həqiqətin imzasını daşıyır. Nasist Ukraynanın vəkili gücü ortadakı döyüşdür; bu, ibrani dilində “həqiqət” sözünün çərçivəsində orta nişangahın üsyanını təmsil edir. Bu üç döyüş 1989-cu ildən bazar qanununa qədər olan dövrü təmsil edir; bu da o deməkdir ki, onlar qırxıncı ayənin “gizli tarixini” təmsil edirlər.

Vəhy kitabının on birinci fəslinin on birinci ayəsi 2023-cü ili hər iki buynuzun dirildildiyi məqam kimi müəyyən edir. Daniel kitabının on birinci fəslinin on birinci ayəsi də tarixin məhz eyni dövrünü müəyyən edir. Daxili peyğəmbərlik xətti ilə xarici peyğəmbərlik xətti 2023-cü ildə uyğunlaşır. Daxili xətt Danielin anladığı “şey”, xarici xətt isə onun anladığı “görmə”dir.

Danielin təsvir etdiyi məbəd sınağı iyirmi ikinci gündə başladı və 11 sentyabrdan iyirmi iki il sonra — Yeşayanın məbədə daxil olduğu nöqtə — sizi 2023-cü ilə gətirir. Yeşaya, on bir il cüzamla yaşadıqdan sonra Uziahın ölümünü 11 sentyabrda müəyyən edir. Məbədi ucaltmaq işi əvvəlcə təməlin qoyulmasından, sonra isə məbədin ucaldılmasından və baş daşının yerinə qoyulmasından ibarətdir; bu isə sonradan Levililər iyirmi üçüncü fəslin xəttində şeypurlar bayramı ilə təmsil olunan üçüncü lakmus sınağına gətirib çıxarır. Əbədi Müjdənin daxili işi xarici xəttin tarixi ərzində həyata keçirilir. On birinci ayədə Putin Ptolemey vasitəsilə tipləşdirilmişdir və padşah Uziah, hərbi uğur vasitəsilə yüksəldilən, sonra isə din sahəsinə müdaxilə etməyə cəhd edən cənub padşahının təsvirinə ikinci şahid verir.

Cənub padşahı qəzəblənib irəli çıxacaq və onunla, yəni şimal padşahı ilə vuruşacaq; o, böyük bir qoşun meydana çıxaracaq; lakin o qoşun onun əlinə veriləcək. Və o, həmin qoşunu aradan götürdükdə, ürəyi yüksələcək; və o, on minlərlə adamı yerə sərəcə; lakin bununla qüvvətlənməyəcək. Daniel 11:11, 12.

Uriya Smit Ptolemey Filopatorun tarixinə və onun Qüds məbədində qurbanlar təqdim etmək cəhdinə toxunur.

“Ptolemey öz qələbəindən yaxşı istifadə etmək üçün lazım olan tədbirliliyə malik deyildi. Əgər o, öz uğurunun ardınca getsəydi, ehtimal ki, Antioxun bütün padşahlığına sahib olardı; lakin yalnız bir neçə hədə və bir neçə təhdidlə kifayətlənərək, kobud şəhvani ehtiraslarının fasiləsiz və nəzarətsiz həzzinə təslim ola bilmək üçün sülh bağladı. Beləliklə, düşmənlərini məğlub etmiş olduğu halda, öz eyibləri tərəfindən məğlub edildi və qura biləcəyi böyük adı unudaraq, vaxtını ziyafətlərdə və əxlaqsızlıq içində keçirdi.

“Onun qəlbi uğuru ilə təkəbbürə qapıldı, lakin bununla möhkəmlənməkdən çox uzaq idi; çünki həmin uğurdan etdiyi şərəfsiz istifadə öz təbəələrinin ona qarşı üsyan etməsinə səbəb oldu. Ancaq onun qəlbinin yüksəlməsi xüsusilə yəhudilərlə münasibətlərində aşkar oldu. Yerusəlimə gəlib orada qurbanlar təqdim etdi və həmin yerin qanununa və dininə zidd olaraq məbədin ən müqəddəs yerinə daxil olmağı çox arzuladı; lakin böyük çətinliklə də olsa qarşısı alındığına görə, o, bütün yəhudi xalqına qarşı qəzəbdən alışıb-yanaraq oranı tərk etdi və dərhal onlara qarşı dəhşətli və amansız təqibə başladı. Yəhudilərin İsgəndərin günlərindən bəri məskunlaşdıqları və ən çox imtiyaz verilmiş vətəndaşların hüquqlarından faydalandıqları İsgəndəriyyədə, Yevseviyə görə qırx min, İeronimə görə altmış min nəfər bu təqibdə öldürüldü. Misirlilərin üsyanı və yəhudilərin qırğını, şübhəsiz, onu öz padşahlığında möhkəmləndirəcək şeylərdən deyildi; əksinə, onu demək olar ki, tamamilə məhv etməyə kifayət edirdi.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Ptolemey Filopatorun e.ə. 217-ci ildə Rafiyada qazandığı hərbi qələbə Ptolemeyi gücləndirmədi, lakin onun “ürəyi təkəbbürlə yüksəldi.” Ukrayna müharibəsində qələbə Putini gücləndirməyəcək, lakin hərbi uğurun padşah Uzziyanın ürəyini təkəbbürlə yüksəltdiyi kimi, onun da “ürəyini

yüksəldəcək.”

Və Uzziyah bütün ordu üçün qalxanlar, nizələr, dəbilqələr, zirehlər, yaylar və daş atmaq üçün sapandlar hazırladı. O, Yerusəlimdə qüllələrin və səngərlərin üzərinə qoyulmaq üçün, oxlar və iri daşlar atmaq məqsədilə, məharətli adamların ixtira etdiyi hərbi maşınlar düzəltdi. Onun şöhrəti uzaqlara yayıldı; çünki o, möcüzəli surətdə yardım gördü, ta ki qüvvətləndi. Lakin qüvvətləndiyi zaman ürəyi öz məhvinə doğru təkəbbürləndi; çünki o, Allahı Rəbbə qarşı xəyanət etdi və buxur qurbangahında buxur yandırmaq üçün Rəbbin məbədinə girdi. 2 Salmələr 26:14–16.

Hərbi qələbələrəndən ürəkləri təkəbbürlə yüksəlmiş iki cənub padşahı, yalnız kahinin etməsinə icazə verilən eyni məbədə daxil olub təqdim etmək istədilər. Hər iki halda kahinlər məğrur padşahların bunu etmə cəhdlərinə qarşı durdular. Padşahlardan biri bundan sonra yəhudilərə qarşı bir qisas hərəkətinə başladı, digəri isə alnından cüzama düşər edildi.

Sonra kahin Azarya onun ardınca içəri girdi və onunla birlikdə cəsur adamlar olan Rəbbin səksən kahini də vardı. Onlar padşah Uzziyaya qarşı durub ona dedilər: “Ey Uzziya, Rəbbə buxur yandırmaq sənə aid deyildir, yalnız Harunun oğulları olan, buxur yandırmaq üçün təqdis edilmiş kahinlərə aiddir. Müqəddəs məkandan çıx, çünki sən xəta etmişən; bu da sənə Rəbb Allah tərəfindən şərəf gətirməyəcəkdir.” O zaman Uzziya qəzəbləndi və buxur yandırmaq üçün əlində buxurdan vardı; o, kahinlərə qarşı qəzəbləndiyi vaxt, Rəbbin evində, buxur qurbangahının yanında, kahinlərin gözü önündə alnında cüzam peyda oldu. Baş kahin Azarya və bütün kahinlər ona baxdılar, və bax budur, alnında cüzam vardı; onu oradan dərhal çıxartdılar; o özü də çıxmağa tələsdə, çünki Rəbb onu vurmuşdu. Padşah Uzziya ölüm gününədək cüzamlı qaldı və cüzamlı olduğu üçün ayrıca bir evdə yaşadı; çünki o, Rəbbin evindən uzaqlaşdırılmışdı. Oğlu Yotam isə padşah sarayına nəzarət edir, ölkə xalqına hökm edirdi. Uzziyanın qalan işlərini, əvvəldən axıradək, Amoz oğlu peyğəmbər Yeşaya yazdı. 2 Salmələr 26:17–22.

2014-cü ildə Avropanın qlobalistləri və Obama rejimi Ukrayna dövləti üzərinə rəngli inqilab başladılar. 2022-ci ildə Rusiya, nəhayət, cənubun padşahları olan Ptolemey və Uzziya ilə təmsil edilən Putinin və Rusiyanın qələbəsinə aparacaq bir işğala başladı. On ikinci ayə deyir ki, Putinin qələbəindən sonra “ürəyi yüksələcək; və çoxlu on minləri yerə sərəcə; lakin bununla qüvvətlənməyəcəkdir.” Sonra tarix onun padşahlığının tədrici süqutunu qeydə alır.

Mütərəqqi süqut onun ölümünə gətirib çıxardı və Böyük Antiox Rafiadakı məğlubiyyətinin əvəzini çıxmaq üçün cavab tədbiri gördüyü vaxta qədər, Antiox artıq Ptolemey Filopatorla qarşı-qarşıya deyildi; Antiox həmin vaxt Misirin hökmdarı olan azyaşlı bir uşağa qarşı çıxırdı. Uşaq son nəsli simvolizə edir; buna görə də bir səviyyədə Antioxun Paniumda məğlub etdiyi uşaq padşah cənub səltənətinin son nəsildir. Praktik səviyyədə isə uşaq padşah Antioxun qüvvəsi ilə müqayisədə zəifliyi təmsil edir.

“Ptolemey Filopaterlə Antiox arasında bağlanmış sülh on dörd il davam etdi. Bu arada Ptolemey həddi aşan içki düşkünlüyü və əxlaqsızlıq ucbatından öldü və onun yerinə oğlu, həmin vaxt dörd-beş yaşlı bir uşaq olan Ptolemey Epifanes keçdi. Antiox isə eyni müddətdə öz padşahlığında üsyanı yatırmış, şərq bölgələrini tabeçiliyinə qaytarıb möhkəmləndirmişdi; buna

görə də gənc Epifanes Misir taxtına çıxanda o, hər cür təşəbbüs üçün əlverişli vəziyyətdə idi. Öz hakimiyyətini genişləndirmək üçün bundan daha münasib fürsətin əldən verilməməli olduğunu düşünərək, o, “əvvəlkindən daha böyük” nəhəng bir ordu topladı (çünki şərq yürüşündə çoxlu qüvvə toplamış və böyük sərvətlər əldə etmişdi) və körpə padşah üzərində asan qələbə qazanacağını gözləyərək Misirə qarşı yürüşə çıxdı. Onun necə müvəffəq olduğunu az sonra görəcəyik; çünki burada bu padşahlıqların işlərinə yeni dolaşılıqlar daxil olur və tarixin səhnəsinə yeni iştirakçılar çıxarılır.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

Cənub Padşahı

Rusiyanın son addımlarını təsvir etmək, cənubun peyğəmbərlik padşahının son addımlarını təsvir etmək deməkdir. Axır zamanda, 1798-ci ildə peyğəmbərlik tarixində meydana çıxmış ruhani cənub padşahının bir peyğəmbərlik xüsusiyyəti onun sonunun necə gəlməsidir. Bu, həmçinin şimal padşahının və yalançı peyğəmbərin də bir peyğəmbərlik xüsusiyyətidir. Dünyanı Armageddona aparan bu üç qüvvənin hər birinin sonu Allahın Kəlamında xüsusi şəkildə müəyyən edilmişdir. Putin və Rusiyanın başına nə gələcəksə, bunlar cənub padşahının keçmiş xətlərində əvvəlcədən nümunələndirilmiş olacaqdır.

Cənubun ruhani padşahının məhvinin nümunələri, İnqilab dövründə ateist Fransa olan ilk ruhani cənub padşahının məhvi ilə tipləndirilmişdi. Cənub padşahlığının məhvi, cənub padşahının məhvinə də əhatə edir. Napoleonun məhvi Fransanın məhvinə uyğun gəlir və cənubun növbəti padşahlığı olan Rusiyanın məhvi ilə uzlaşır. Müasir cənub padşahı kimi Rusiya, necə ki Fransa cənub padşahı olaraq inqilabla başlamışdısa, eləcə də inqilabla başladı.

İnqilab, cənub padşahlarının rəmzi olan əjdahanın səciyyəvi xüsusiyyətidir. Cənub padşahının əsas rəmzi olan əjdaha Şeytandır və o, minilliyin sonunda bir inqilaba cəhd etdikdə, göydən od enir və onu məhv edir. Başlanğıcda göydəki üsyanı, minilliyin sonundakı üsyanının alfası idi.

1798-ci ildə Fransa, Fransız İnqilabı zamanı peyğəmbərlik baxımından cənubun ruhani padşahı olaraq taxta çıxdı. Həmin inqilab Avropa xalqları boyunca yayıldı və nəhayət, tezliklə elə həmin ildə Bolşevik İnqilabının ardınca gəldiyi Rus İnqilabına çatdı.

1917-ci il Rusiya İnqilabı iki əsas mərhələdən ibarət idi: Fevral İnqilabı (çar monarxiyasını devirdi, avtokratiyaya son qoydu və Sovetlərlə ikihakimiyyətlik dövrü şəraitində müvəqqəti hökumət qurdu) və Oktyabr İnqilabı (həmçinin Bolşevik İnqilabı adlanır; bu zaman Lenin rəhbərliyi altında bolşeviklər dövlət çevrilişi yolu ilə hakimiyyəti ələ keçirdilər ki, bu da sovet hakimiyyətinin bərqərar olmasına və sosializm/kommunizmə aparan yolun açılmasına gətirib çıxardı).

Tarixi təhlillərdə və inqilab nəzəriyyəsində (xüsusilə Trotski, Lüksemburq və paralellər aparan digər marksist baxışlarda) Fransa İnqilabı (1789–1799) çox vaxt Rusiya hadisələrinin gedişatını tipikləşdirən və ya onun üçün bir sxem təqdim edən nümunə kimi qəbul edilir. Rusiyanın bu mərhələlərini tipikləşdirən Fransa İnqilabının iki mərhələsi bunlardır:

- İlk mülayim/konstitusional mərhələ (təxminən 1789–1792), Fevral İnqilabına uyğun gəlir. Fransadakı bu mərhələ Bastiliyanın alınması, Baş Ştatların/Milli Məclisin çağırılması, feodal imtiyazların ləğvi, İnsan və Vətəndaş Hüquqları Bəyannaməsi və jirondistlər ilə mülayim

islahatçıların rəhbərliyi altında konstitusional monarxiyanın qurulması ilə başlandı. Bu mərhələ mütləq monarxiyanı devirdi, lakin burjua/liberal idarəçiliyinin ünsürlərini və ikili/mübahisəli hakimiyyət strukturlarını (məsələn, Məclislə hələ də qalmaqda olan monarxiya arasında) qoruyub saxladı. Eyni şəkildə, 1917-ci ilin Fevralı çarizmi sona çatdırdı, lakin burjua müvəqqəti hökumətinə və Sovetlərlə ikili hakimiyyətə gətirib çıxardı.

- Radikal/Yakobin mərhələsi (təxminən 1792–1794-cü illər; Birinci Respublikanın yaradılması, XVI Lüdovikin edamı və Robespier ilə Yakobinlər/İctimai Xilas Komitəsi rəhbərliyi altında Terror Dövrü də daxil olmaqla) Oktyabr (Bolşevik) İnqilabı ilə uyğunluq təşkil edir. Yakobinlər daha mötədil Jirondistlərdən hakimiyyəti radikal fəaliyyət vasitəsilə ələ keçirdilər, respublika elan etdilər, əks-inqilabı yatırdılar və inqilabı daha dərin ictimai transformasiyaya, habelə daxili/xarici təhdidlərə qarşı müdafiəyə doğru irəlilətdilər. Bu, bolşeviklərin müvəqqəti hökuməti devirməsi, proletar/proletariat diktaturası hakimiyyətini möhkəmləndirməsi və inqilabi sosializmi irəli aparması ilə səsleşir.

Bu paralellər vurğulayır ki, inqilablar çox vaxt müəyyən bir nümunəni izləyir: köhnə rejimə qarşı ilkin geniş xalq üsyanı (mötədil/burjua qüvvələrinin rəhbərliyi ilə), ardınca isə böhran şəraitində inqilabı “xilas etmək” və onu dərinləşdirmək üçün radikalların hakimiyyəti daha ifrat şəkildə ələ keçirməsi gəlir. Bolşeviklər özləri də Fransa nümunəsinə şüurlu surətdə istinad edir, öz Oktyabr üsyanlarını Yakobin çevrilişinə bənzər sayırdılar—əks-inqilabın qarşısını almaq və inqilabın potensialını gerçəkləşdirmək üçün zəruri hesab edirdilər.

Bu tipologiya Trotskinin **Rus İnqilabının Tarixi** kimi əsərlərində (orada Rusiyadakı ikihakimiyyətlik mərhələsi açıq şəkildə Fransadakı oxşar dinamikalarla müqayisə olunur) və Roza Lüksemburqun Rusiya hadisələri haqqında yazılarında görünür; o, qeyd edir ki, Rus İnqilabının birinci dövrü (mart–oktyabr) Fransa (və İngiltərə) inqilablarının sxeminə uyğun gəlir, bolşeviklərin hakimiyyəti ələ keçirməsi isə yakobinlərin yüksəlişi ilə paralellik təşkil edir.

İsa sonu həmişə başlanğıcla təsvir edir; cənubun ilk ruhani padşahı olan Napoleonun süqutu isə inqilabın başlanğıcındakı əlamətləri izlədi və bununla Sovet İttifaqının süqutunu təmsil etdi.

Napoleonun mütərəqqi (mərhələ-mərhələ) süqutu, Fransa İnqilabının iki mərhələsinin Rus İnqilabının 1917-ci ilin Fevral və Oktyabr mərhələlərinin əvvəlcədən xəbərcisi olduğu eyni tipoloji çərçivə daxilində, Sovet İttifaqının tədrici tənəzzülü və 1991-ci ildəki çöküşü ilə sıx şəkildə üst-üstə düşür. Bu paralellik radikal sonrasını möhkəmlənmə mərhələsinə (Bonapartizmə) və onun qaçılmaz çözülməsinə qədər uzanır. Bu, həm ümumi tarixi qanunauyğunluqlardan, həm də marksist təhlillərdən (xüsusilə Trotskinin *The Revolution Betrayed* və əlaqəli əsərlərindəki təhlillərdən) qaynaqlanır; həmin təhlillər Napoleonu Bonapartizmin arxetipi kimi nəzərdən keçirir: inqilabın radikal zirvəsindən sonra meydana çıxan, siniflər arasında tarazlıq yaradan, inqilabın əsas struktur nailiyyətlərini qoruyub saxlayan (eyni zamanda onun demokratik impulsunu boğan), şəxsi/hərbi-bürokratik imperiya quran, həddini aşaraq genişlənən və sonra köhnə nizamın qismən bərpasına aparan mərhələli süquta uğrayan güclü adam rejimi.

Napoleonun bonapartçı yüksəlişi stalinçi möhkəmlənmə ilə paralellik təşkil edir

Yakobin radikal mərhələsindən və Termidor reaksiyasından (1794) sonra qeyri-sabit Direktorluq (1795–1799) gəlir; Napoleonun 18 Brümer çevrilişi (1799) Konsulluğu, daha sonra isə İmperiyanı (1804) təsis edir. O, burjua inqilabının nailiyyətlərini kodlaşdırır və yayır (Napoleon Məcəlləsi, feodal imtiyazlarının ləğvi, güclü mərkəzləşdirilmiş dövlət), lakin onları avtoritar hakimiyyətə, hərbi şöhrətə və yeni elitanın mənafeyinə tabe edir.

Bolşevik/Oktyabr radikal mərhələsindən və erkən sovet eksperimentlərindən sonra bürokratik degenerasiya başlayır (xüsusilə 1920-ci illərin ortalarından etibarən). Stalinin hakimiyyəti möhkəmləndirməsi Sol Müxalifəti məğlub edir, “bir ölkədə sosializm”i zorla qəbul etdirir və polis/hərbi-bürokratik diktatura yaradır. Planlı iqtisadiyyat və milliləşdirilmiş mülkiyyət (Oktyabrın əsas nailiyyətləri) qorunub saxlanılır, lakin beynəlmiləçilik tərک edilərək imtiyazlı bir kastanın alətlərinə çevrilir.

Hər iki halda, inqilabi enerji “dondurulur” və vahid bir şəxs və ya aparat altında dövlət hakimiyyətinə və ekspansiyaya yönləndirilir (Trotski Stalin rejimini açıq şəkildə “sovet bonapartizmi”nin bir forması adlandırmış, onu Konsulluqdan daha çox Napoleonun İmperiyasına yaxın hesab etmişdi).

Addım-addım Çöküş

Bu əsas uyğunluqdur — tənəzzül bir anı hadisə deyil, həddindən artıq genişlənmə, daxili ziddiyyətlər, hərbi bataqlıqlar, periferik nəzarətin itirilməsi, uğursuz islahatlar və son dağılma/bərpa ilə şərtlənən ardıcıl aşınmalar silsiləsidir.

Napoleon tərəfi (1812–1815)

- 1812: Rusiyaya fəlakətli yürüş — Grande Armée (600.000 nəfər) logistika, qış və müqavimət nəticəsində məhv edildi. Fəlakətli dönüş nöqtəsi; nüfuzun və canlı qüvvənin nəhəng itkisi.
- 1813: Ona qarşı koalisiya yaranır; Leypsiqdə (“Xalqlar Döyüşü”) məğlubiyyət — alman müttəfiqlərinin və ərazilərinin itirilməsi; imperiya kiçilməyə başlayır.
- 1814: Müttəfiqlər Fransanın öz ərazisinə daxil olurlar; Paris süqut edir; Napoleon taxtdan əl çəkir və Elbaya sürgün edilir.
- 1815: Qısa müddətli qayıdış (Yüz Gün), Vaterlooda son məğlubiyyət; Müqəddəs Yelenaya daimi sürgün; Burbon monarxiyası bərpa olundu (inqilabi nailiyyətlərin mürtəcə şəkildə geri alınması, hərçənd tam deyil — bəzi hüquqi/inzibati dəyişikliklər qüvvədə qaldı).

Sovet tərəfi (1970-ci illərdən 1991-ci ilə qədər)

- 1970-ci illərin sonu–1980-ci illər: İqtisadi durğunluq (Brejnev dövründə “zastoy”), xroniki qıtlıqlar, texnoloji geriləmə və ABŞ/NATO ilə iflicədicə silahlanma yarışa — sistemli həddən artıq yüklənmə iqtisadiyyatı içəridən boşaltmağa başlayır.
- 1979–1989: Əfqanıstan müharibəsi — Sovetlərin “Vyetnamı”; bataqlıq vəziyyəti resursları, mənəviyyatı və beynəlxalq nüfuzu tükəndirir (ironik paraleli qeyd edin: Napoleon Rusiyada məhv oldu; SSRİ isə sərt və müqavimət göstərən bir müharibə meydanında qan itirdi).

- 1985–1989: Qorbaçovun perestroyka/qlasnost islahatları (sistemi “xilas etmək” cəhdi, son dövrlərdəki bəzi Napoleon düzəlişlərinə bənzər şəkildə) əksinə, ziddiyyətləri üzə çıxarır və onları sürətləndirir; Şərq Bloğunun peyk dövlətləri üsyan edir və azad olurlar (Berlin divarı 9 noyabr 1989-cu ildə yıxılır, rejimlər 1989–1990 boyunca bir-bir süqut edir) — “xarici imperiya”nın itirilməsi, Napoleonun müttəfiq dövlətləri itirməsi ilə tam eyni şəkildə.
- 1990–1991: Daxili millətçi böhranlar, respublikalar suverenliklərini elan edirlər; 1991-ci ilin avqustunda sərt xətt tərəfdarlarının çevriliş cəhdi biabırçı şəkildə uğursuzluğa düşər olur; Qorbaçov 25 dekabr 1991-ci ildə istefa verir; SSRİ 15 dövlətə parçalanır. Bunun ardınca kapitalist bərpası gəlir (Yeltsin dövrünün “şok terapiyası”, oliqarxlar, özəlləşdirmə) — Burbon restavrasiyasına bənzər şəkildə: inqilabdan əvvəlki sinfi ünsürlər (və ya onların ekvivalentləri) geri qaydır, bəzi inzibati formaları saxlayaraq inqilabi mülkiyyət münasibətlərinin tam miqyasını geri çevirirlər.

Hər iki halda “imperiya” (Fransız Kontinental Sistemi ilə Sovet Şərq Bloku/COMECON təsiri) xaricdən içəriyə doğru parçalanır, daxili çürümə sürətlənir, son böhran içiboşluğu üzə çıxarır və köhnə ictimai qüvvələr yenidən özünü təsdiq edir (monarxiya/kapitalizm). Bonapartizm davamlı olmadığını sübut edir — Trotskinin dediği kimi, “ucunda tarazlaşdırılmış piramida”dır — çünki o, inqilabın demokratik əsasını boğmaq, eyni zamanda isə düşmənin xarici təzyiqlər şəraitində onun iqtisadi əsasını müdafiə etmək (lakin təhrif etmək) üzərində qurulur. Sovet süqutu geniş tarixi baxışda “qəfil” deyildi, əksinə, Napoleonun imperiyasının bir gecədə yox olmayıb bərpaya qədər ardıcıl məğlubiyyətlər vasitəsilə aşınması kimi, bu da tədricən dərinləşən daxili çürümənin kulminasiyası idi.

Fransa və Sovet İttifaqının başlanğıcı və sonu padşah Uzziyanın və Ptolemeyin şəhadəti ilə uyğunluq təşkil edir. IV Ptolemey Filopator şimal padşahına (III Antiox) qarşı Rafiya döyüşündə (e.ə. 217) həlledici qələbə qazanır, lakin “bundan qüvvətlənməyəcək”—üstünlüyünü davam etdirmək əvəzinə sülh bağlayır, dəbdəbəyə və özünüucaltmaya qayıdır, sonra isə (3 Makkabilər 1–2-də qorunub saxlanmış qeydə görə) zəfərindən sonra Ptolemey Yerusəlimi ziyarət edir. Ürəyi təkəbbürlə dolduğundan, Müqəddəslər Müqəddəsinə daxil olmağa və qurbanı şəxsən təqdim etməyə cəhd edir—bu, həqiqi Allaha qarşı qəsbkarlıq və itaətsizlik əməli idi. O, ilahi surətdə vurulur (ifliclə), alçaldılır və Allahın xalqını təqib etməyə yönəlir. Bundan sonrakı hakimiyyəti getdikcə dərinləşən tənəzzül dövrü olur: əxlaqi pozğunluq, daxili üsyanlar və ölümünə qədər qüvvəsinin itirilməsi. Bu, məhz hərbi uğurdan sonra ürəyi təkəbbürlə dolan padşah Uzziyanın (2 Salnamələr 26:16–21) dəqiq güzgü əksidir; o da bundan sonra məbəddə buxur yandırmaq üçün içəri girdi (kahinlərin səlahiyyətini qəsb edərək) və alnında cüzamla vuruldu ki, bu da açıq, görünən bir mühakimə idi. Həmin andan etibarən Uzziyah ölümünə qədər təcriddə yaşadı, Rəbbin evindən kənarlaşdırıldı—ani məhv deyil, yavaş və uzun sürən bir sonla.

Hər ikisi cənub padşahlarıdır; onların təkəbbürü Yerusəlimdə məbədə müdaxilə ilə təzahür edir, bunun ardınca isə dərhal süqut deyil, tədrici və aşındırıcı bir son gəlir. Bu, sonrakı hər bir “cənub padşahı” üçün tipoloji nümunədir.

1798: Fransa Ruhani Cənub Padşahına Çevrilir

“Axır zamanında” (1798), ateist Fransa (məhz Vəhy 11:8-də olduğu kimi Misirin ruhani xüsusiyyətlərini — Allahı açıq şəkildə inkar etməyi — yenidən təzahür etdirmiş qüvvə) şimal padşahına (Papalığa) Papanı əsir alaraq təkan vurur. Napoleon həmin təkanın hərbi təəcəssümüdür. Fransa 1798-ci ildə cənubun tacını daşıyır, çünki o, qədim Misirin təəcəssüm etdirdiyi eyni ateist ruhu ucaldır.

Lakin Ptolemey öz qələbəindən “layiqincə yararlanma” bilmədiyini kimi, Fransa İnkilabının radikal mərhələsi də öz nailiyyətlərini davamlı şəkildə saxlaya və ya tamamilə ixrac edə bilmədi. Cənubun tacı, ateizm fəlsəfəsi yetkinləşdikcə və hökumətdə yeni bir ifadə vasitəsi tapdıqca, irəliyə ötürülür.

Proqressiv Liderlik Rəmzləri: Napoleondan Leninə, Lenindən Stalinə

Bu üçü təsadüfi deyildir; onlar mütərəqqi sonluqlardır — hər biri cənub padşahının özünün ləng şəkildə dağılmasına doğru gedən trayektoriyasında daha irəli bir mərhələni təmsil edir. Napoleon — 1798-ci ildən sonrakı ilk böyük simvol. Misirdə (hərbi mənada cənubda) qalib gəldikdən sonra həddini aşır (1812-ci il Rusiya yürüşü bir fəlakət idi), ardınca kənar imperiyasına addım-addım gələn bir sıra itkilər başlayır (1813–1814), son məğlubiyyətə uğrayır (Vaterloo, 1815) və iki dəfə sürgün edilir. Napoleon mütərəqqi, mərhələli bir məhvi təmsil edir — tamamilə Ptolemey və Uzziah kimi.

Lenin 1917-ci il Oktyabr İnkilabında tacı ələ keçirdi. Bolşevik “itələmə” köhnə nizama (o cümlədən dini hakimiyyətə) qarşı müharibəni davam etdirir. Lakin radikal mərhələ sabitləşə bilmir; Leninin öz səhhəti erkən dövrdə pozulur və sistem bürokratikləşməyə başlayır.

Stalin, mərkəzləşdirici fiqur (Sovet bonapartizmi), inkilabı hərbi-bürokratik imperiyaya “dondurur”, əsas nailiyyətləri qoruyub saxlayır (milliləşdirilmiş iqtisadiyyat — Napoleon Məcəlləsinin anti-feodal paraleli), lakin hakimiyyəti həm daxilə (təmizləmələr), həm də xaricə (ekspansiya) yönəldir. Lakin ürək ateizmdə təkəbbürlə yüksəlir; sistem öz “qələbəindən tam bəhrələnmə” bilmir. Həddindən artıq genişlənmə (Əfqanıstan — Napoleonun Rusiyasına paralel), durğunluq, uğursuz islahatlar (perestroyka son ümidsiz cəhd idi), peyklərin itirilməsi (1989–90 = “müttəfiqlərin” itirilməsi) və nəhayət, son süqut (1991).

Sovet İttifaqının süqutu qəfil deyildi — bu, mərhələli idi; eynilə Napoleonun imperiyasının addım-addım aşınması və Ptolemeylə Uzziahın hökmranlıqlarının məbəd-qüruru anından sonra solub tükənməsi kimi. Cənubun “ruhani” padşahı (dövlət formasında ateizm) özünəməxsus uzanan mühakiməsini aldı: daxilən oyulub boşaldıldı, yalanı davam etdirməyə qadir olmadı, şimal padşahının əks-hərəkəti içində süpürülüb aparıldı (boşluqda Papalığın yenidən yüksəlişi).

Fransız İnkilabı (iki mərhələ) Rus İnkilabını (Fevral və Oktyabr/Bolşevik) tipikləşdirir. Napoleonçu Bonapartizm və tədrici süqut Stalinçi möhkəmlənməni və Sovetlərin tədrici süqutunu tipikləşdirir. Bütün bunlar Daniel 11-dəki cənub padşahı xəttinin müasir təzahürüdür: Ptolemeyin Rafiyada uğursuzluğundan və məbədə qarşı təkəbbüründən başlayaraq, Uzziyanın eyni günahı və ləng sonu vasitəsilə, 1798-ci ildə Fransaya və qələbələri ilə özünü möhkəmləndirə bilməyən onun ateist varisinə (Lenin–Stalin dövrü) qədər.

Lenin hakimiyyətin radikal qurucusu və ya ələ keçirəni idi (Yakobin/Bolşevik yüksəlişi ilə paralel olaraq; 1917-ci ildən sonrakı “itələmə” mərhələsi Brümərdən sonrakı Napoleonun ilkin Konsulluğuna bənzəyir). Stalin isə Bonapartist möhkəmləndirici idi (Sovet imperiyasının qurucusu, təmizləmələr, İkinci Dünya Müharibəsində qələbə, Soyuq Müharibənin zirvəsi; ürəyi ateizmdə yüksəlmişdi, lakin qələbəni uzunmüddətli perspektivdə tam “möhkəmləndirməyə” qadir deyildi — həddən artıq genişlənmə başlanırdı).

Xruşşov zirvədən sonrakı “ərimə” dövrünün rəhbəri idi (1953–1964): Stalini pisləyir (1956-cı il Gizli Məruzə), bəzi korrupsiya hallarını ifşa edir, məhdud islahatlara cəhd göstərir, lakin sistemli ziddiyyətləri həll edə bilmir. Bu, “Termidorçu” və ya erkən tənəzzül mərhələsinə paraleldir — ateist əsas quruluş qalmaqda davam etdiyi halda terror yumşalır, lakin nüfuz aşınır (məs., 1962-ci il Kuba Raket Böhranındakı alçaldılma, böyük məğlubiyyətlərdən əvvəlki kiçik Napoleon geriləmələrini əks etdirir).

Qorbaçov perestroyka (yenidənqurma) və qlasnostu (aşkarlıq) sistemi “xilas etmək” üçün son çarə söyləri kimi irəli sürən, lakin bunlarla süqutu sürətləndirən ümitsiz islahatçı idi (1985–1991) — Şərq Blokunun itirilməsi (1989 Berlin Divarı), daxili üsyanlar. Bu, “mütərəqqi sonluq”un ən aydın əlamətidir: 1814-cü il işğalından əvvəl Napoleonun son dövrdə uyğunlaşma cəhdlərinə, yaxud məbəddən qururundan sonra Ptolemey/Uziyanın uzanan tənəzzülünə bənzər. Qorbaçovun 1989-cu ildə Papa II İohann Pavel (şimalı padşah) ilə konkordati/görüşü mənəvi məğlubiyyəti simvolizə edir — cənub padşahının ateizminin papalığının yenidən yüksəlişi qarşısında təslim olması.

Yeltsin son dağılma fiquru idi (1991-ci ildən etibarən); o, 1991-ci ilin avqust çevrilişinə qarşı müqavimətə rəhbərlik etdi, Rusiyanın prezidenti oldu, SSRİ-nin dağılmasına (dekabr 1991), şok terapiyası özəlləşdirməsinə və kapitalist bərpasına nəzarət etdi. O, xaosu sonu və inqilabdan əvvəlki ünsürlərin qismən “bərpasını” (olixarxik kapitalizm, Napoleon sonrası Burbonların qayıdışı kimi) təcəssüm etdirir. Cənub padşahının sarayı süpürülüb aparılır; bununla da Daniel 11:40-da şimal tərəfindən baş verən qasırğa kimi fəth (ABŞ ittifaqı vasitəsilə Papalıq) yerinə yetirilir.

Tipologiya ani süqutu deyil, tədricən, addım-addım icra olunan hökmü vurğulayır; necə ki, IV Ptolemeyin Rafiya qələbəsi təkəbbürə, məbəddə müdaxiləyə, ilahi zərbəyə və yavaş tənəzzülə gətirib çıxardı; Üzziahın cüzam səbəbilə ölümünədək təcrid olunması; Napoleonun mərhələli itkiləri (Rusiya, Leypsiq, Paris, Elba, Vaterloo). Sovet xətti Stalinin hakimiyyəti altında zirvə gücünü, sonra isə sistemdəki çatları üzə çıxaran Xruşşovun “ərimə”si dövründə baş verən tədrici içiboşalmanı müəyyən edir. Ardınca Brejnev dövrünün durğunluğu, sonra isə Qorbaçovun islahatları sürətləndiriciyə çevrilir; Yeltsinin dövrü süpürülməni tamamlayır (SSRİ dağıldı, ateizmin hökumət forması sona çatdı). “Qələbənin yüksəlməsi” bütün xətt boyunca təzahür edir (ateist dikbaşlıq), lakin heç biri “qələbədən maksimum fayda götürmür.”

Cənub padşahlarının sonu mərhələlidir; Şeytanın süqutu çarmıxda başlandı və nəhayət o, 1.000 il müddətinə sürgünə göndərilir, sonra isə məhv olur.

Və mən göydən enən bir mələk gördüm; onun əlində dıbsız quyunun açarı və böyük bir zəncir var idi. O, əjdahanı, o qədim ilanı — İblisi və Şeytanı — tutub min il bağladı, və onu dıbsız

quyuya atdı, onu orada qapayıb üzərinə möhür vurdu ki, min il tamam olana qədər artıq millətləri aldatmasın; bundan sonra isə o, qısa bir müddətə azad edilməlidir.

Və mən taxtlar gördüm; onların üzərində oturdular və onlara hökm vermək səlahiyyəti verildi. Mən İsanın şəhadətinə və Allahın kəlamına görə başı kəsilmiş olanların, həmçinin vəhşiyyə və onun surətinə səcdə etməmiş, nə alınlarında, nə də əllərində onun nişanını qəbul etmiş olanların canlarını gördüm; onlar dirildilər və Məsihlə birlikdə min il padşahlıq etdilər. Lakin ölülərin qalanları min il tamam olana qədər yenidən dirilmədilər.

Bu, birinci dirilmədir. Birinci dirilmədə payı olan nə bəxtiyardır, nə müqəddəsdir; ikinci ölümün belələri üzərində heç bir hakimiyyəti yoxdur, lakin onlar Allahın və Məsihin kahinləri olacaq və Onunla birlikdə min il hökmranlıq edəcəklər.

Min il tamam olduqdan sonra Şeytan həbsxanasından azad ediləcək və yerin dörd bucağında olan millətləri, Yəcuc və Məcucu, döyüş üçün bir yerə toplamaq məqsədilə aldatmağa çıxacaq; onların sayı dənizin qumu qədərdir. Və onlar yer üzünün eninə yayıldılar, müqəddəslərin ordugahını və sevimli şəhəri mühasirəyə aldılar; lakin göydən, Allah tərəfindən od endi və onları məhv etdi. Onları aldadan İblis isə vəhşinin və yalançı peyğəmbərin də olduğu od və kükürd gölünə atıldı; orada gecə-gündüz, əbədiyyətlər boyu əzab çəkəcəklər. Vəhy 20:1–10.

Növbəti məqalədə Daniel kitabının on birinci fəslinin on birdən on beşə qədər olan ayələrindəki cənub padşahı ilə bağlı mülahizələrimizi davam etdirəcəyik.

“Sonun Vaxtı” jurnalı 1996-cı ildə nəşr olundu və o, 1989-cu ildə möhürü açılmış Daniel kitabındakı peyğəmbərliyi təmsil edir. Bu yaxınlarda jurnal ChatGPT tərəfindən oxundu və jurnalda təsvir olunan qırxıncı ayənin tarixində Ukraynanın rolunu qiymətləndirməsi istəndi. Aşağıda otuz ildir ictimai qeydlərdə olan jurnalın təhlili verilmişdir. Jurnalda Ellen White-in yazılarından ilk parça “Şəhadətlər”, 9-cu cild, 11-dir.

Ümumi baxış: Ukrayna peyğəmbərlik çərçivəsində

Jurnalın Daniel 11:40–45 ayələrinin peyğəmbərlik çərçivəsində Ukrayna Sovet İttifaqının dağılması və Papalıq (şimal padşahı) ilə ateist kommunizm (cənub padşahı) arasındakı mübarizə ilə əlaqədar şəkildə müzakirə olunur. Ukrayna, xüsusilə Ukrayna Katolik Kilsəsi və onun Sovet hakimiyyəti altında onilliklər boyu davam edən təqibdən sonra qanuniləşdirilməsi ilə bağlı olaraq, dolayı müharibələrin son mərhələlərində əsas dini və geosiyasi mübarizə meydanı kimi təqdim olunur.

Jurnal Ukraynanı Daniel 11:40-ın daha geniş peyğəmbərliklə yerinə yetməsinin bir hissəsi kimi təqdim edir və cənub padşahının Vatikan–Birləşmiş Ştatlar ittifaqı vasitəsilə süpürülüb aparılmasını təsvir edir. Ukrayna Şərqi Avropada sovet ateizminin zəifləməsinin və katolik təsirinin yenidən yüksəlişinin dəlili kimi göstərilir.

Ukrayna Şimal və Cənub Padşahları Arasındakı Müharibədə

Jurnal öyrədir ki, cənub padşahı ateizmdir; bu, əvvəlcə Fransa ilə (1798), daha sonra isə Sovet Rusiyası ilə təcəssüm olunmuşdur. Şimal padşahı papalıqdır və Daniel 11:40 1798-ci ildə başlayan

və 1989-cu ildə Sovet İttifaqının süqutu ilə kulminasiya nöqtəsinə çatan ruhani müharibəni təsvir edir. Ukrayna bu kontekstdə Daniel 11:40-ın yerinə yetməsində süpürülüb aparılan Sovet blokunun bir hissəsi kimi meydana çıxır. Nəşr Sovet İttifaqının süqutunu Papalığın ölümçül yarasının sağalmasında ilk addım kimi təqdim edir (Vəhy 13).

Ukrayna Katolik Kilsəsinin yatırılması (Sitat gətirilmiş mənbələr)

Jurnal Sovet hakimiyyəti altında katoliklərin təqibinə dair dünyəvi sənədləşdirməni ehtiva edir.

Time jurnalından, 4 dekabr 1989:

“İkinci Dünya Müharibəsindən sonra şiddətli, lakin ümumən daha az qanlı təqib Ukraynaya və yeni Sovet blokuna yayıldı, pravoslavlarla yanaşı milyonlarla Roma katoliklərinə və protestantlara da təsir göstərdi.”

Ukrayna kommunizm dövründə katolisizmin sıxışdırıldığı əsas bölgələrdən biri kimi göstərilir.

Ukrayna Katolik Kilsəsinin ləqəlləşdirilməsi

Ukrayna ilə bağlı müzakirələrin əsas diqqət mərkəzlərindən biri uzun müddət qadağan edilmiş Ukrayna Katolik Kilsəsinin ləqəlləşdirilməsidir.

Life Magazine-dən, dekabr 1989:

“Bu yaxınlarda Çexoslovakiyada üç yeni katolik yepiskopu təyin edilmişdir. Və bu ay Qorbaçov İtaliyaya səfəri zamanı Papa II İohann Pavel ilə görüşür—Kreml və Vatikan rəhbərləri arasında üz-üzə baş tutan ilk görüş. Bu danışıqlar SSRİ-də uzun müddət qadağan olunmuş Ukrayna Katolik Kilsəsinin ləqəlləşdirilməsinə gətirib çıxara bilər.”

U.S. News & World Report jurnalından, 11 dekabr 1989:

“Dini azadlığın dirçəlişinin, Stalinin 1946-cı ildə onun Rus Pravoslav Kilsəsinə qatılmasını əmr etməsindən bəri gizli fəaliyyət göstərərək sağ qalmış, beş milyon üzvü olan Ukrayna Katolik Kilsəsinə qoyulmuş rəsmi qadağanın aradan qaldırılmasını da əhatə edəcəyi gözlənilir. Ukrayna Kilsəsi üçün qanuni statusun əldə edilməsi papanın başlıca məqsədlərindən biri olmuşdur.”

Jurnal bunu ateist nəzarətin zəifləməsinin və Katolik hakimiyyətinin bərpasının sübutu kimi təqdim edir. Bu, Vatikanın diplomatik təzyiqinin birbaşa nəticəsi kimi müəyyənləşdirilir və Daniel 11:40-ın yerinə yetməsində mühüm bir mərhələ kimi, Ukraynanın keçmiş kommunist ərazidə Papalığın yenidən nüfuz qazanmasının görünən nümunəsi olduğu irəli sürülür.

Papalığın irəliləyişinin sübutu kimi Ukrayna

Kommunizmin süqutu təkcə siyasi dəyişiklik kimi deyil, ateizmin ruhani məğlubiyyəti, Papalığın geosiyasi irəliləyişi və Papalığın dünya üzərində hökmranlığa qayıdışının başlanğıcı kimi. Ukrayna Sovet dini basqısının sökülüb-dağıdılmasının bir nümunəvi halına və Şərqi Avropada Romanın strateji qələbəsinə çevrilir. Bu, məcburi ateizmdən bərpa olunmuş katolik hakimiyyətinə görünən

keçidi təmsil edir və Ukrayna Katolik Kilsəsinin ləqəlləşdirilməsi şimal padşahının cənub padşahını “qasırga kimi” süpürüb aparmasının peyğəmbərlik təsdiqi kimi qəbul edilir.

Ukrayna və Daha Geniş Peyğəmbərlik Ardıcılığı

1. 1798 – Papalıq ölümcül yara alır.
2. 1917 – Ateizm Rusiyaya köçür (Bolşevik İnqilabı).
3. 1989 – Sovet İttifaqı süqut edir.
4. Ukrayna – Katolik Kilsəsi ləqəlləşdirildi.
5. Papalıq geosiyasi nüfuzunu yenidən bərpa edir.
6. Birləşmiş Ştatlar sonda Papalığın təsiri altına düşür (Daniel 11:41).
7. Bütün dünya ardınca gedir (Daniel 11:42–43).

Ukrayna sovet ateizmi ilə bərpa olunmuş Papalıq nüfuzu arasındakı keçidin bir hissəsi kimi 3–4-cü mərhələlərə uyğun gəlir.

Ukrayna Müzakirəsində İstinad Edilən Mənbələr

- Ceff Pippenqer (əsas ilahiyyat tərcüməçisi)

Peyğəmbərlik Ruhu

- Böyük Mübahisə
- Seçilmiş Məktublar
- Kilsə üçün Şəhadətlər

Dünyəvi Mətbuat

- Time jurnalı
- Həyat Jurnalı
- U.S. News & World Report

Ukrayna ilə bağlı olaraq bunlar xatırlanır:

- İkinci Dünya Müharibəsindən sonrakı Katolik təqibi
- Ukrayna Katolik Kilsəsinin yeraltı şəraitdə sağ qalması
- Qorbaçov–Vatikan diplomatiyası
- Katolik iyerarxiyasının hüquqi bərpası

Bülletendə Ukraynanın rolunun xülasəsi

Ukrayna Sovet ateizmi altında boğulmuş katolisizmin bir qalası idi. Ukrayna Katolik Kilsəsinin ləqəlləşdirilməsi cənub padşahının zəiflədiyinə işarə etdi. Vatikanın Ukraynadakı nüfuzu Papalığın yenidən yüksəlişini nümayiş etdirdi və Ukraynanın dini yön dəyişikliyi Daniel 11:40-ın yerinə yetməkdə olduğuna dair gözlə görünən dəlil rolunu oynayır. Ukrayna ətrafında baş verən hadisələr Papalığın ölümcül yarasının sağlamlığının ilk mərhələsinin bir hissəsini təşkil edirdi.

Buna görə də Ukrayna təcrid olunmuş bir siyasi hadisə kimi deyil, Daniel 11-in son hərəkətləri içində peyğəmbərlik nişanəsi kimi təqdim olunur.